

ارزیابی بصری و منظری جاده تهران-دیزین^۱

فرزین فردانش^۲، احسان کریمی^۳

چکیده

باینکه در طراحی راه‌ها و آزادراه‌ها اصول مهندسی راه، نخستین ملاک عمل است، اما امروزه، به طراحی منظر راه نیز توجه جدی می‌شود؛ زیرا از یکسو مناظر یکنواخت و نازیبا موجب خستگی رانندگان می‌شوند و از سوی دیگر، راه‌هایی که از منظر جذاب برخوردارند، همچون بخشی از مقصد و فعالیت گردشگری موجب افزایش درآمد، اشتغال و افزایش اعتبار کشور خواهند شد. در این مقاله، گزیده‌ای از ارزیابی پیامدهای بصری و منظری ارائه می‌شود که در محور تهران-دیزین انجام شده است. روش انجام ارزیابی شامل دو مرحله است. در مرحله نخست، برپایه‌ی بازدید میدانی و استفاده از شیوه‌های متداول، کل محور به شش قطعه تقسیم شد که از نظر منظری مشخصات کمابیش یکسان دارند. در اینجا برای نمونه، نتیجه‌ی بررسی یکی از این قطعات در شهر می‌گون ارائه می‌شود. در مرحله دوم، دوازده نوع مداخله ممکن با تصاویر سه‌بعدی در رایانه شبیه‌سازی شد. در این دوازده نوع گزینه، میزان مطلوبیت ساخت‌وسازها، چگونگی آموشدن، و کاهش یا افزایش عناصر الحاقی در جاده سنجیده شده است. نتایج نظرخواهی ابتدایی درباره‌ی این شبیه‌سازی‌ها نیز در اینجا ارائه شده است.

واژگان کلیدی

ارزیابی پیامدهای بصری، ارزیابی پیامدهای بصری منظر، شبیه‌سازی تصویری

۱- کار میدانی این پژوهش با همکاری دانشجویان کارشناسی ارشد معماری منظر دانشگاه شهید بهشتی با راهنمایی نگارنده اول انجام شده است که بدین‌وسیله از همکاری ایشان سپاسگزاری می‌شود. این پژوهش از حمایت وزارت راه و شهرسازی (سازمان راه‌داری و حمل‌ونقل جاده‌ای) برخوردار بوده است.

f-fardanesh@sbu.ac.ir

۲- استادیار گروه معماری منظر، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی